

РЕШЕНИЕ

№ 12720

гр. София, 01.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав, в публично заседание на 25.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **2362** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), във връзка с чл. 79, във вр. с чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679 във вр. с чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на С. А. С. против Отказ обективиран в писмо от 2.01.2026г , подписан на 2.02.2026г на администратора на лични данни „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД по заявление от 26.08.2025г на жалбоподателя да заличи/изтрие личните му данни от собствените си регистри, да прекрати обработването на тези данни и да преустанови подаването на информация за жалбоподателя към Централния кредитен регистър и съобразно влязло в сила съдебно решение № 1955 от 16.01.2026г по адм д 10226 / 2025г на АССГ.

В жалбата излага доводи за нищожност на оспорения акт, като издаден от лице без компетентност. Твърди, че не били конкретизирани фактическите основания за издаването на акта, отказът за изтриване на личните му данни в регистрите на администратора е незаконосъобразен, защото не съществуват основанията за тяхното обработване по см. на чл.17, §1 от ОРЗД. След като вземането е било погасено по давност и длъжникът е посочил, че няма да го плати доброволно, личните данни не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани, субектът е оттеглил своето съгласие и е възразил срещу обработването, поради което ответникът е бил длъжен без ненужно забавяне да ги изтрие. Погасяването по давност на задължението ликвидирало правото на принудителното му събиране. Следвало да се зачете общата погасителна давност от 5 години, защото в противен случай безсрочната обработка на данни би противоречала на ОРЗД. Моли да се обяви отказът за нищожен, евентуално да се отмени като незаконосъобразен и да се задължи ответникът да изтрие личните му данни от собствените си регистри, както и да преустанови подаването на информация в ЦКР. Претендира

разноски.

Ответникът - „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД като администратор на лични данни чрез процесуалния си представител в съпроводителното писмо и в писмена молба оспорва жалбата по съображения, че посочената дата 2.01.2026г представлявала техническа грешка, докато не било налице съдебно установяване на дължимост на вземането, то съществувало, поради което обработването на лични данни било на правно основание. Дружеството било регистрирано като финансова институция по чл. 3а от ЗКИ, поради което имало задължения в областта на секторното законодателство под контрола на БНБ, подробно описани в молбата. Обработката на личните данни била изцяло в съответствие с изискването на Регламента 2016/679. Твърди, че спорът относно погасяване задължението по давност може да се разреши единствено по съдебен ред с влязло в сила съдебно решение, а не инцидентно в рамките на настоящото производство. При липсата на разрешен спор по съдебен ред за изтеклата погасителна давност, процесният отказ бил законосъобразен и мотивиран. Обосновава, че дори и след евентуално установяване на погасяване на задължението ще обработва личните данни ограничително, предвид нормативно установени срокове за съхранение на търговска и счетоводна документация. Претендира юриск. възнаграждение.

СГП не изпраща представител.

Административен съд, С.- град, като взе предвид представените по делото писмени доказателства и становищата на страните, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Със заявление /покана/ от 26.08.2025 г С. А. С. е поискал от „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД личните му данни да бъдат заличени/изтрети от регистрите, да се прекрати обработването на тези данни и да се преустанови подаването на информация за жалбоподателя към Централния кредитен регистър. Обосновал е искането си с твърдение за погасяване по давност на придобитото от дружеството вземане и изричното изявление, че няма да го плати. Изложил е, че посоченото основание за дължимост е придобито от „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД вземане, прехвърлено му на 12.12.2019г от „Pactum Collections“ GmbH с което е имал договор за кредит от 30.06.2017г.

По повод депозираното заявление от 26.08.2025г, е издаден от „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД отказ от 3.09.2025г да бъде преустановено обработването на личните му данни, който е обявен за нищожен с влязло в сила съдебно решение № 1955 от 16.01.2026г по адм д 10226 / 2025г на АССГ /няма спор, че съдебното решение е влязло в сила, а и това се установява от справка в информационната система на АССГ/ и преписката е изпратена за произнасяне по подадената от С. А. С. покана с вх. № 21 от 26.08.2025 г. при спазване на указанията, дадени в решението, като е определен на "Фронтекс Интернешънъл" ЕАД срок за произнасяне по искането на осн чл.17, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, един месец, считано от влизане на решението в сила.

В изпълнение на цитираното съдебно решение „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД издава процесния Отказ, обективизиран в писмо от 2.01.2026г, подписан на 2.02.2026г да заличи/изтрие личните данни на С. А. С. от собствените си регистри, да прекрати обработването на тези данни и да преустанови подаването на информация за жалбоподателя към Централния кредитен регистър. Като мотиви е посочено, че дружеството обработва личните му данни на основание легитимен интерес да събере задълженията по прехвърлените с договор за цесия вземания. Също така с оглед на сключения договор за цесия, за „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД в качеството на финансова институция по смисъла на чл. 3 от Закона за кредитните институции, на основание чл. 10 от Наредба № 22/ 16. 07. 2009 г. на БНБ за

Централния кредитен регистър възниква задължение да предоставя на ЦКР информация за кредитната задължияност на всички свои клиенти до окончателното погасяване на задълженията им, тоест обработвал данните и въз основа на законово задължение. Не били налице основанията по чл. 17 § 1 б. „а“ и б. „б“ от Регламента, на които се позовавал С. С., а именно щом договорът за кредит не бил изпълнен, то не можело да се направи извод, че личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани, както и че не било предоставено съгласие което да бъде оттеглено.

От писмо изх № ППН 01-742-1-26 от 17.03.2026г от КЗЛД се установява, че липсва висящо или приключило производство пред КЗЛД по същия спор и същите страни, което по арг. от чл.39 ал.4 ЗЗЛД е процесуална предпоставка за допустимост на жалбата.

По допустимостта:

Съдът се е произнесъл с определението № 9223 от 9.03.2026г, а именно: Оспореното писмо по съществото си съставлява произнасяне по заявлението на жалбоподателя с отказ да бъдат заличени/изтрита личните му данни от регистрите на дружеството, да се прекрати обработването на тези данни и да се преустанови подаването на информация за него към Централния кредитен регистър. Доколкото е налице изрично волеизявление на администратора което е с неблагоприятен характер за жалбоподателя, то е налице правен интерес да обжалва акта. Оспореното писмо съдържа властническо волеизявление - отказ. Предвид горното, жалбата е допустима, подадена от активно легитимирано лице с правен интерес против акт подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Ответникът „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД има качеството на администратор на лични данни по смисъла на разпоредбата на чл. 4, т. 7 от Регламент /ЕС/ 2016/679. Съгласно чл. 79, § 1 от ОРЗД всеки субект на данни има право на ефективна съдебна защита, когато според него правата му по настоящият регламент са били нарушени в резултат на обработване на личните му данни, което не е в съответствие с регламента. Процесното писмо изхожда от администратора на лични данни „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, представлявано от изпълнителните директори С. П. и С. Б. и подписано на 2.02.2026г от юриск.К. съгласно правомощията ѝ дадени в т. 8.3 и т. 9 от Пълномощно, нотариално заверено на 14.01.2026г от нотариус Р. Р. /л. 21 и сл. от делото/, а именно да разглежда искания за изтриване при наличие на основания, въвежда или отменя ограничаване на обработката на лични данни при основанията по Регламента, ...изготвя, подписва и изпраща от името на администратора всички отговори до заявителя като удовлетворява, или издава мотивирани откази във връзка с искания на субектите на данни, представлява дружеството пред всички ФЛ и ЮЛ, вкл., но не само във връзка с отправени искания, жалби, молби и др, искания за корекция на подавана информация към ЦКР на БНБ касаещи изкупени/цедирани задължения, като получава, изготвя, изпраща съответните книжа, подписва от името и за сметка на дружеството всички необходими заявления, отговори и др на хартиен или електронен носител, да води кореспонденция и свързани с това правни и фактически действия. По арг. от чл. 17 и чл. 19 от Регламент (ЕС) 2016/679 по подадените заявления се произнася администраторът на лични данни, тоест дружеството. Ю.. К. е подписала на 2.02.2026г процесният отказ като пълномощник на администратора на лични данни, който именно е компетентен. Посочената дата на съставяне /изготвяне/ - 2.01.2026г съдът приема за техническа грешка, тъй като актът е издаден в изпълнение на цитираното по-горе съдебно решение от 16.01.2026г., поради което обективно невъзможно е администраторът да изготви отказа преди постановяване на съдебното решение, чиито указания е длъжен да изпълни. Към датата на подписването му -2.02.2026г юриск. К. е била надлежно упълномощена да подписва от името и за сметка на дружеството документи от вида на процесния отговор.

Противно на доводите на жалбоподателя, релевантният момент е датата на подписването, а не датата на съставяне /изготвяне/ на отговора. Обвързваща сила процесният отказ придобива от датата на подписването му. Ю. К. е действала като пълномощник на администратора, а не като дл. лице по защита на личните данни по см на чл. 38 от Регламента. Законодателят е предвидил произнасяне от администратора на лични данни . Юрисконсултът на дружеството – администратор е подписал оспореното писмо като пълномощник на администратора, съобразно посочените в т.8.3 и т.9 от пълномощното правомощия. Не е необходимо да е имал качеството на длъжностно лице по защита на личните данни. Обжалваният отказ е издаден от компетентен орган - администратор на лични данни, чрез надлежно упълномощения юрисконсулт, действащ от името на последния. / В този смисъл Р 13165 от 17.12.2025г по адм д 7617/ 2025г на ВАС/.Ето защо същото е издадено от компетентен орган. В обхвата на правомощията на изпълнителните директори на дружеството като администратор на лични данни е да се произнесат по заявлението, чрез упълномощения от тях юрисконсулт.

На основание възникналото между страните облигационно отношение по силата на сключения договор за цесия при който „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД придобива вземане, прехвърлено му на 12.12.2019г от „Pactum Collections“ GmbH с което жалбоподателят е имал договор за кредит от 30.06.2017г съдът приема за установено, че С. С. е субект, чиито лични данни са обработвани от ответното дружество, респ. има право като субект на това обработване на достъп до обработваните от администратора негови лични данни, съгласно чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679. При това за ответника, като администратор на лични данни, съществува нормативно установено задължение да се произнесе по подаденото от него искане, съгласно разпоредбата на чл. 12, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679. Т. задължение произтича и от влязлото в сила съдебно решение № 1955 от 16.01.2026г по адм д 10226 / 2025г на АССГ с което предходен отказ от 3.09.2025г да се преустанови обработването на личните му данни е обявен за нищожен, поради липса на компетентност и преписката е изпратена за произнасяне по заявлението от 26.08 .2025г. Изрично съдът в мотивите си е посочил, че предвид приетата от него некомпетентност водеща до нищожност на отказа от 3.09.2025г не намира за необходимо да обсъжда останалите съображения относно законосъобразността на оспорения акт. Както се посочи, процесният отказ е издаден от компетентен орган, тоест изпълнени са указанията на съда дадени с цитираното съдебно решение. При издаване на процесният отказ ответникът се е позовава на фактически и правни установявания, чиято законосъобразност не е обсъждана в мотивите на влязлото в сила съдебното решение по адм д 10226/ 2025 на АССГ. Ответникът при новото произнасяне е достигнал до същия извод относно фактическия състав на заявеното право, след като е изпълнил задължителните указания дадени с влязло в законна сила съдебно решение. В съдебното решение не се съдържат конкретни указания за съдържанието на волеизявлението, обявяването за нищожен на предходния отказ е било поради липса на компетентност.

Фактът, че е постановен отново отказ по заявлението не означава, че адм орган не е изпълнил задължителните указания дадени с влязло в законна сила съдебно решение. Дружеството е обвързано от съдебното решение. Предходното решение на АССГ по адм д 10226/ 2025г е задължително и за решаващия съдебен състав, който се произнася за това дали административният акт е нищожен предвид установената фактическа обстановка по спора, при идентичност в предмета и на приложимата правна норма. Дружеството по същество е достигнало до същия извод, като преди това е изпълнило задължителните указания дадени с влязлото в сила съдебно решение, тъй като обявяването нищожност на акта е било поради некомпетентност и след като е отстранило този порок на акта в изпълнение на съдебното решение е формирало нов извод относно фактическия състав на заявеното право. Поради това и неприложима е санкцията

на чл. 177, ал. 2 от АПК, която е свързана с неизпълнение на задължение, посочено в мотивите на съдебен акт, постановен по спор, който се ползва със сила на пресъдено нещо. Следователно оспорения акт не е нищожен по см на чл.177 ал.2 АПК. Същият обаче, страда от порок обосноваващ незаконосъобразността му.

Жалбоподателят е сезирал ответното дружество с формулирано искане личните му данни да бъдат заличени/изтрети от регистрите, да се прекрати обработването на тези данни и да се преустанови подаването на информация за жалбоподателя към Централния кредитен регистър. Така формулираното искане безспорно следва да се квалифицира като упражняване от страна на заявителя на правото му на изтриване на лични данни, изрично регламентирано в разпоредбата на чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679, съгласно който: "Субектът на данни има правото да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, а администраторът има задължението да изтрие без ненужно забавяне личните данни, когато е приложимо някое от посочените по-долу основания: а) личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин; б) субектът на данните оттегля своето съгласие, върху което се основава обработването на данните съгласно член 6, параграф 1, буква а) или член 9, параграф 2, буква а), и няма друго правно основание за обработването; в) субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 1 и няма законни основания за обработването, които да имат преимущество, или субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 2; г) личните данни са били обработвани незаконосъобразно; д) личните данни трябва да бъдат изтрети с цел спазването на правно задължение по правото на Съюза или правото на държава членка, което се прилага спрямо администратора; е) личните данни са били събрани във връзка с предлагането на услуги на информационното общество по член 8, параграф 1.

В качеството на финансова институция по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 12 от Закона за кредитните институции дружеството „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД е задължен субект по чл. 10, ал. 1 вр. чл. 4, ал. 1, т. 2 от Наредба № 22/2009 г. за ЦКР. Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Наредбата за ЦКР въвежда задължение за институциите, изрично посочени в чл. 4, ал. 1, да събират и подават към ЦКР информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното им погасяване. В този смисъл, крайният времеви срок на задължението на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД за събиране/обработване на лични данни съвпада с момента на окончателното погасяване на задълженията по съответните кредити. Интересът на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД да упражнява правата си спрямо своето вземане (в резултат на цедирано вземане, произтичащо от договор за кредит) обосновава наличието на легитимен (законен) интерес по смисъла на чл. 6, § 1, б. "е" от ОРЗД. В случая е било налице и правното основание на чл. 6, § 1, б. "в" от същия Регламент за законосъобразно обработване на данни, произтичащо от разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22/16.07.2009 г. за Централния кредитен регистър, с която е въведено задължение за институциите, изрично посочени в чл. 4, ал. 1, да събират и подават към ЦКР информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното им погасяване. При това, в качеството му на финансова институция по смисъла на чл. 3а от ЗКИ, „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД е задължен субект по чл. 10, ал. 1 във вр. с чл. 4, ал. 1 от същата Наредба. Следователно личните данни на С. С. са били законосъобразно обработвани от администратора „Фронтекс

Интернешънъл“ ЕАД, чрез предаването им към ЦКР, поради наличие на две от основанията, предвидени в чл. 6 от Регламент /ЕС/ 2016/679, а именно това по б „в“ и по б. „е“.

Със заявлението /поканата/ от 26.08.2025г С. С. е поискал от администратора на лични данни „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД да заличи /изтрие личните му данни, да прекрати обработването им и както и да спре да подава негови лични данни в Централния кредитен регистър, като изрично се е позовал на изтекла 5-годишна погасителна давност на основание чл. 110 и сл. от Закона за задълженията и договорите, вкл и е посочил, че няма да заплати доброволно задължението. Обективизирано е категорично несъгласие да бъдат обработвани личните му данни.

Съгласно чл. 110 от ЗЗД с изтичане на петгодишна давност се погасяват всички вземания, за които законът не предвижда друг срок. Съгласно чл. 120 ЗЗД давността не се прилага служебно с изтичането на срока, а само по възражение на длъжника, каквото в случая е налице, тъй като С. С. категорично е отказал да плати задължението си, като се е позовал на изтекла давност. Според настоящият съдебен състав изричното позоваване не е необходимо да бъде направено пред съд под формата на установителен иск или възражение. Достатъчно е да бъде заявено на кредитора недвусмислено, което е направено със заявлението от 26.08.2025г до дружеството. Съдът е запознат с практиката на ВАС по този въпрос и се придържа към преобладаващото становище, че не е необходимо позоваването на давността да е направено пред съд и спорът да бъде разрешен само в рамките на гражданско съдебно производство. /Виж напр Р № 3956 от 14.04.2025г по адм д 532/ 2025г на ВАС и др. / Според чл. 118 ЗЗД, ако длъжникът изпълни задължението си и след изтичането на давността, той няма право да иска обратно платеното, макар и в момента на плащането да не е знаел, че давността е изтекла. Случаят не е такъв, защото длъжникът категорично е заявил, че няма да го заплати като се е аргументирал с изтеклата погасителна давност и на това основание иска да се преустанови подаването на информацията към ЦКР, както и да се заличи информацията за кредита в регистрите на администратора. В тази връзка, когато 5-годишният срок на погасителната давност по чл.110 ЗЗД обективно е изтекъл, то материалното право по вземането продължава да съществува и може да бъде доброволно платено от длъжника, или принудително събрано от кредитора, освен ако длъжникът не направи възражение за изтекла погасителна давност, т.е. при липсата на такова възражение кредита не е окончателно погасен по смисъла на чл. 10, ал. 1 от Наредбата. По аргумент на противното, когато това възражение вече е повдигнато от длъжника, то очевидно не може да се очаква нито доброволно плащане от негова страна, нито е възможно принудително събиране от кредитора. При тази хипотеза кредитът е окончателно погасен по смисъла на цитираната норма на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22/16.07.2009 г. на БНБ. .

Направеното от С. С. изявление, че отказва да изпълни задължението, като го намира за погасено по давност, преклудира посочените основания за обработване по чл. 6 б „в“ и „е“. В случая не се установява и не се твърди да е било предприемано принудително изпълнение на цедираното вземане. Приема се в съдебната практика на Върховния административен съд, намерила израз, например, в Р № 3956 от 14.04.2025г по адм д 532/ 2025г на ВАС, в решение № 12441/13.12.2023 г. по адм. дело № 8782/2023 г. на ВАС, Пето отделение, че единствената възможност за ред, различен от съдебния на събиране на погасено по давност вземане е доброволното плащане, по аргумент от разпоредбите на чл. 118 ЗЗД. Изричното изявление на длъжника, че няма да плати доброволно погасеното по давност задължение води до отпадане на единствената възможност вземането да бъде събрано и има за последица отпадане на легитимния интерес на дружеството по чл. 6, § 1, буква "е" от ОРЗД да продължи да обработва личните му данни. Това волеизявление е довело и до отпадане на целите, за които са били събирани и обработвани данните му, а именно: събиране на вземането, поради което е налице хипотезата на чл. 17, § 1 буква "а" от ОРЗД за заличаване на свързаните с него лични данни от администратора, за което изменение на кредита същият на основание чл. 10 от Наредбата следва да подаде информация в ЦКР, след което да престане да подава информация за длъжника в ЦКР предвид необходимостта от изпълнение на изискването на чл. 17, § 1 буква "а" от ОРЗД. Отпадането на задължението за подаване на информация в ЦКР за дружеството е свързано и с целите на обработка на личните данни на лицата в ЦКР, а именно: осигуряване на данни за кредитната им задлъжнялост. При липса на правна възможност за принудително събиране и изрично волеизявление, че задължението с характер на естествено задължение няма да бъде заплатено доброволно, е очевидно, че липсват основания за последващо подаване на данни за задължения на длъжника спрямо дружеството, произтичащи от процесната цесия. /Р № 3956 от 14.04.2025г по адм д 532/ 2025г на ВАС/.Администраторът не разполага с правна възможност за извънсъдебно събиране на естествено задължение спрямо което е изтекла погасителната давност .Длъжникът е направил възражение за изтекла давност и същото вече не е скрепено с държавна принуда. Поисканото заличаване на личните данни на длъжника , посредством преустановяване подаването на информация в ЦКР е от компетентността на последния.

На следващо място, след като се отчетат разясненията, дадени от СЕС в Решение от 7 декември 2023 година по съединени дела С-26/22 и С-64/22, както и отпадането на легитимния интерес на дружеството, с оглед заявеното, че няма да бъде платено доброволно погасеното по давност задължение, съдът приема, че събирането на лични данни на С. С. и предоставянето им на ЦКР на БНБ представлява сериозна намеса в основните права на субекта на данни и служи като отрицателен фактор при оценката на кредитоспособността на субекта на данни и

следователно представлява чувствителна информация за личния му живот. Тяхното обработване може значително да навреди на интересите на субекта на данните, тъй като съобщаването им може чувствително да затрудни упражняването на неговите свободи, по-специално по отношение на оценката за неговата кредитоспособност, особено когато става въпрос за покриване на основни нужди.

Личните данни на С. С. повече не са необходими за целите за които са били събирани или обработвани по смисъла на чл.17, §1, б.“а“ от Регламент /ЕС/ 2016/679, поради което на това основание за жалбоподателя е възникнало правото на изтриване на същите. След като кредитът окончателно е бил погасен, поради изтичане на погасителната давност, на основание чл.10, ал.3 от Наредба № 22/16.07.2009г. ответникът е длъжен да подаде към Централния кредитен регистър на БНБ информация, че на името на С. С. няма активен кредит за съответния отчетен период. Погасяването на кредита, независимо от способа - дали чрез плащане или поради изтекла давност е основание по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22/2009г. за преустановяване подаването на информация до ЦКР. След погасяване на дълга по давност и при липса на предприети действия по принудителното му събиране, ответникът следва да отпише задължението и вече няма основание да подава информация до ЦКР на БНБ, защото то не е активно. Ответникът, чиято е доказателствената тежест не установи, че съществуват убедителни законови основания за обработването, които имат предимство пред интересите, правата и свободите на С. С..

Обработването на личните данни на жалбоподателя се явява незаконосъобразно по смисъла на чл. 6, § 1, б.“в“, и б.,„е“ от Регламент /ЕС/ 2016/679. Личните данни на С. С. вече не са необходими за целите на кредита, за които са били събирани и обработвани; липсва „съгласие на субекта“ по смисъла на легалното определение по чл.4, т.11 от ОРЗД; субектът възразява срещу обработването, както и няма законни основания за обработването, които да имат преимущество. Отпадал е легитимният интерес на дружеството по чл. 6, § 1, б. „е“ от ОРЗД, да продължи да обработва личните данни на длъжника.

Предвид горното администраторът е бил задължен да изтрие личните данни без ненужно забавяне, като прекрати обработването и преустанови подаването на информация към ЦКР. Като не е изпълнил това свое задължение, администраторът на лични данни е постановил незаконосъобразен отказ, който следва да бъде отменен, а преписката да се изпрати на ответника за изпълнение на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени с настоящия съдебен акт, в т.ч. да се подаде информация в ЦКР за липса на активни задължения по кредити на името на лицето.

Относно разноските: С оглед изхода на спора и по арг. от чл.143 ал.1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер 5, 11 евро заплатена държавна такса.

Основателно е и искането за присъждане на адвокатско възнаграждение в полза на адвокат К., който е оказал безплатна правна помощ на жалбоподателя в проведеното производство при условията на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗА, видно от съдържанието на договора за правна защита и съдействие. Размерът на адвокатското възнаграждение следва да бъде присъден така както е определен в договора за правна помощ, а именно в размер на 600 евро. С оглед изхода на спора, на ответника не се дължи юриск. възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Отказ, обективиран в писмо от 2.01.2026г, подписан на 2.02.2026г на администратора на лични данни „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД по заявление от 26.08.2025г. на С. А. С. да заличи/изтрие личните му данни от собствените си регистри, да прекрати обработването на тези данни и да преустанови подаването на информация за С. А. С. към Централния кредитен регистър.

ИЗПРАЩА преписката на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД /администратор на лични данни/, за изпълнение на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени с настоящото решение в срок от 14 дни от влизане в сила на съдебното решение.

ОСЪЖДА „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД да заплати на С. А. С. на осн чл. 143 ал.1 АПК сумата от 5, 11 евро разноски по делото.

ОСЪЖДА „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД да заплати адвокат Г. М. К. сумата от 600 евро адвокатско възнаграждение на осн. чл.38, ал.2 от ЗА.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: